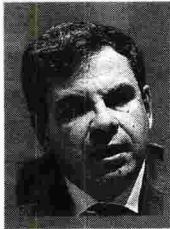

ΓΝΩΜΗ

Πλαίσιο εξισορρόπησης, όχι ανάπτυξης

Του
Νίκου Βέττα

Η συμφωνία για τη μεταμνημονιακή σχέση με τους πιστωτές δεν πρέπει να δημιουργεί έκπληξη. Η απόφαση προς το μέλλον μέρους των υποχρεώσεων εξυπηρέτησης του χρέους επιβεβαιώνει πως αυτές δεν θα επιβαρύνουν υπέρμετρα το δημόσιο ταμείο στο ορατό μέλλον, όπως άλλωστε συνέβαινε και κατά τα προγράμματα. Ταυτόχρονα, η οριοθέτηση ενός αρχικού αποθέματος, απόπειρα υποκατάστασης στην πράξη μιας πιστοληπτικής γραμμής, σημαίνει πως η προσφυγή στις αγορές σε βραχυχρόνιο ορίζοντα μπορεί να γίνεται με όρους κάποιας προστασίας. Ο συνδυασμός υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων και συστηματικής εποπτείας αντανακλά σαφές έλλειμμα εμπιστοσύνης πως η πρόσβαση σε επιπλέον πόρους και βαθμούς ελευθερίας μάλλον δεν θα οδηγούσε σε ανάπτυξη αλλά σε οπισθοδρόμηση, τόσο σε βραχύ όσο και σε μέσο ορίζοντα.

Η ελληνική οικονομία θα κινηθεί λοιπόν με περιορισμένους βαθμούς ελευθερίας και λίγα διαθέσιμα εργαλεία. Αυτό μειώνει το

ρίσκο εκτροχιασμού της και την πιθανότητα να προκληθεί σημαντική βλάβη στην ίδια και στους εταίρους. Μειώνει όμως και τις προοπτικές ανάπτυξης, τουλάχιστον γιατί σημαντικό τμήμα των παραγωγικών πόρων προγραμματίζεται να κατευθύνεται στο δημόσιο ταμείο μέσω της φορολογίας. Όσο μάλιστα η λειτουργία του δημόσιου τομέα δεν εκσυγχρονίζεται, η επιβάρυνση της οικονομίας διαχρονικά θα αυξάνεται.

Η απόφαση για τη διαμόρφωση του τοπίου μετά το τελευταίο πρόγραμμα δίνει λοιπόν επιπλέον χρόνο και χώρο, ώστε να λήξει μελλοντικά και υπό όρους η ελληνική κρίση και να επιτραπεί η πραγματική αναχρηματοδότηση του χρέους μέσω των αγορών και τελικά η οικοδόμηση ενός νέου παραγωγικού υποδείγματος. Δεν σηματοδοτεί όμως τη λήξη της κρίσης, ούτε της σημαντικής προσπάθειας που ακόμη αναλογεί.

Ο κ. Νίκος Βέττας είναι γενικός διευθυντής του IOBE και καθηγητής στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

